

(Bla) Hoger beroep door
(bekl. sub 1)
(bekl. sub 2)
+ k l l e s e n o m e / h e n

VONNIS

nummer : 398

datum : 23 januari 2006

De Rechtbank van eerste aanleg van het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, kamer IC, rechtdoende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken:

Notitie nummer: AN66.90.989-01

in zake van **HET OPENBAAR MINISTERIE:**

TEGEN :

1
bouvvakarbeider
geboren te op
wonende te
Belg

2
verpleegster
geboren te op
wonende te
Belgische

BETICHT VAN:

te

de eerste en de tweede,

Hetzij door de misdaad of het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt, hetzij door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat de misdaad of het wanbedrijf zonder hun bijstand niet had kunnen worden gepleegd;

Bij inbreuk op de artikelen 44, 64, 65 en 69 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (artikelen 42, 66, 67, 68, 69 en 71 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996), thans strafbaar gesteld overeenkomstig de artikelen 99, 146, 147, 148 en 149 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd door het decreet van 4 juni 2003 (B.S. 22.08.2003), houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening wat het handhavingsbeleid betreft,

de eerste en de tweede, als (mede)eigenaar, die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting hebben toegestaan of gedoogd en/of die tot de werken opdracht hebben gegeven en/of die de werken hebben uitgevoerd,

op het onroerend goed geleden te
gekadastreerd als

met een globale oppervlakte van 4096 m²

eigendom van   geboren te   op   en
geboren te   op

bij akte verleden op 5 juni 1997,

de hierna vermelde werken, omschreven in artikel 44 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (artikel 42 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996) en in artikel 99 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening,

de eerste en de tweede,

tussen 1 januari 1994 en 31 december 1998 te hebben uitgevoerd,

- I. in strijd met de vergunning dd. 25 mei 1992 van het college van burgemeester en schepenen van

namelijk het bouwen van een loods van 14 m breed en 40 m lang in plaats van 15 m breed en 40 m lang, op 13 m van de scheidingslijn in plaats van op 3 m van de scheidingslijn;

- II. zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen

namelijk:

- het bouwen van een loods van 14 m breed en 40 m lang
- het bouwen van een serre van 15 m breed en 20 m lang
- het bouwen van een kleine serre van 5,3 m lang en 2,7 m breed;

Gezien het bewijs van overschrijving van de dagvaarding van beklaagden door de bewaarder der Hypotheken kantoor te   dd. 8 augustus 2005

oOoOo

Gezien de stukken van het onderzoek;

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

Gehoord de eerste en tweede beklagde in hun middelen van verdediging,
ontwikkeld door meester   advocaat bij de balie te

* Met betrekking tot de opmerking van beklagden over de niet ontvankelijkheid van de dagvaarding, verwijst de rechtbank naar de uitdrukkelijke vermeldingen met betrekking tot de overschrijving op het hypotheekkantoor. De rechtbank weerhoudt de argumenten van beklagden terzake niet.

* Met betrekking tot de opgeworpen verjaring verwijst de rechtbank naar de eigen verklaring van eerste beklagde (st. 9). De werken werden volgens hem uitgevoerd in eigen beheer in 1996 en 1998. De rechtbank weerhoudt dit argument van beklagde evenmin.

* Ten gronde worden de inbreuken door beklagde niet betwist (st. 9). De werken werden niet uitgevoerd overeenkomstig de verleende vergunning en I loods werd opgericht zonder vergunning. De rechtbank acht de tenlastelegging I en II lastens beide beklagden bewezen.

*Met betrekking tot de herstellvordering

De rechtbank meent dat de regularisatieaanvraag met betrekking tot de loodsen werd geweigerd en dat dit besluit werd bevestigd door de bestendige deputatie van 14/11/2002.

De herstellvordering van 22 april 2003 (st. 36) is wel degelijk gemotiveerd en ingegeven door de vereiste van een goede ruimtelijke ordening.

Het argument van beklagden met betrekking tot de toetsing cfr. art 159 Grondwet wordt niet aanvaard. De constructies zijn in strijd met de bestemming volgens het gewestplan. Enkel door toekenning van de vordering kunnen de inbreuken ongedaan worden gemaakt. De termijn voor uitvoering wordt bepaald op 5 jaar na het in kracht van gewijsde treden van onderhavig vonnis, rekening houdend met de sociaal of maatschappelijk dwingende redenen.

Een dwangsom van vijftig euro per dag vertraging wordt opgelegd vermits dit het enige middel blijkt te zijn om het herstel te bekomen.

Tot op heden heeft de rechtbank geen kennis over de effectieve werking van de Hoge Raad van Herstelbeheer, zodat op de suggestie van beklagden daarover niet wordt ingegaan.

Strafmaat :

In het belang van een goede ruimtelijke ordening dienen de opgelegde normen strikt te worden nageleefd. Evenwel gaat de rechtbank in op het verzoek tot opschorting van beklagden, gelet op hun blanco strafregister en het lange tijdsverloop sedert de feiten.

**OM DEZE REDENEN,
DE RECHTBANK,**

Gelet op de artikelen 162, 185, 194, 195 van het Wetboek van Strafvordering, artikelen 1, 3, 7, 50 van het Strafwetboek, artikelen 11, 12, 14, 31, 32, 34, 35, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935, gewijzigd door de wet van 3 mei 2003; de verordeningen van de Raad van de ministers nr. 974/98 dd. 3/5/1998 en nr. 1103/97 dd. 17/6/1997 en de wetten van 26/06/2000 en 30/06/2000 betreffende de invoering van de euro, artikelen 3 en 4 der wet van 17 april 1878, en bij toepassing van de artikelen 1, 3, 5, 6 van de wet van 29 juni 1964, gewijzigd door de artikelen 1 en 3 van de wet van 10 februari 1994, gewijzigd door de wet van 22 maart 1999.

Rechtdoende op tegenspraak

Gelast de **opschorting van de uitspraak** van de veroordeling, ten voordele van eerste en tweede beklagde voor een termijn van **ieder drie jaar**, vanaf heden.

Verplicht beide beklagde **solidair** tot betaling van de kosten van het geding belopende **184,77 EUR** en, bij toepassing van artikel 91 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, gewijzigd door het Koninklijk Besluit van 23 december 1993 en het KB van 11/12/2001, tot een vergoeding van elk 25 EUR.

Beveelt dat de plaats in haar vroegere staat zal hersteld worden binnen een termijn van vijf jaar, na het in kracht van gewijsde gaan van onderhavig vonnis, namelijk :

- door het slopen van de niet vergunde constructies

het onroerend goed gelegen te geka-
dastreerd als en dit onder verbeuring van
een dwangsom van vijftig euro per dag vertraging en zegt voor recht dat de
stedenbouwkundig inspecteur of het College van Burgemeester en Schepenen,
in geval het vonnis niet wordt ten uitvoer gelegd, van ambtswege in de uit-
voering ervan kan voorzien;

Machtigt het College van Burgemeester en Schepenen de werkzaamheden
zelf uit te voeren en de kosten te recupereren van veroordeelden, indien geen
gevolg wordt gegeven aan de veroordeling tot uitvoering van de herstelwerk-
zaamheden.

oOoOo

Alles wat voorafgaat is, overeenkomstig de bepalingen der wet van 15 juni
1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, in de Nederlandse taal
geschied.

Aldus gevonnist en uitgesproken in openbare terechtzitting op **drieëntwintig
januari tweeduizend en zes.**

AANWEZIG:

voorzitter van de kamer, enig rechter,
substituut-procureur des konings,
adjunct - griffier.